

RIHLA

KULTAMUSEON TIEDOTUSLEHTI 2/2018

RIHLAN AINEISTO ON VAPAATA KOPIOITAVAKSI
MAINITSEMALLA ALKUPERÄ.

ISSN 0780-7988

Kultamuseon tiedotuslehti

Vastaava toimittaja:

Hanna Mattila

Kultamuseo, 99695 Tankavaara

Puh 016-626 171

<http://www.kultamuseo.fi>

info@kultamuseo.fi

Painopaikka: Erweko Oy

Ilmoitushinnat: Takasivu 168 EUR

Muut sivut 1/1 84 EUR, 1/2 50 EUR, 1/3 34 EUR

Rihlan kuvat Kultamuseo, ellei toisin mainita.

Kansikuva:

LKL:n laskema jäkäläseppelä Lihrin
muistomerkillä

Kultamuseon aukioloajat:

1.6.–30.9. avoinna joka päivä klo 10–18

1.10.–31.5. avoinna ma–pe klo 10–16

Pääsyliput:

Aikuiset 12 EUR/hlö

Eläkeläiset ja opiskelijat 10 EUR/hlö

Lapset 7–16 v 6 EUR/hlö

Lapset 0–6v ilmaiseksi

Perhelippu (2 aik + 2 lasta) 27 EUR

Ryhmät (yli 10 hlö) 10 EUR/hlö

SISÄLLYSLUETTELO

Vs. museonjohtajan mietteet 3

Asiamiehen aatoksia 4

Vs. amanuessi esittäytyy 5

Ajankohtaisia kuulumisia X

Museon lauantaiaukiolot jatkuvat
kevättalvella 2019 6

Museovisiokuulumisia 6

150-v. kiertonäyttely suunnitteilla Kultamuseossa 7

Jouni Ohtamaan dokumentti Ivalojoesta 8

Museokortti 8

Slovakian MM-kisajärjestäjiltä kisojen
muistomitali Kultamuseolle 9

Kultamuseo hakee uutta museonjohtajaa 9

Talkoot 10

Tulevat talkoot 10

Menneet talkoot 10

Syyskuiset muistelmat Lapin kullan löytöpaikalla 12

Kultasymposium – 150 vuotta kultaperinnettä
eri näkökulmista 15

Kullanhuuhdonnan suomenmestaruudet
jaossa Tankavaarassa 19

Slovakian Hodrusa Hamren MM-kisoista 20

Ivalojoelta valokuvien kertomaa 22

VS. MUSEONJOHTAJAN MIETTEET

Tuuraan tällä hetkellä museonjohtajamme opintovapaata helmikuun puolivälin tienoille ja kirjoitan vs. museonjohtajana mietteitäni. Vuosi 2018 näyttäytyy tällä hetkellä sekä hyvänä että haasteellisena.

Yksi hyvän mielen tuoja on kävijämäärärienen loiva kasvukäyrä viime vuoteen verrattuna – siellä tunnelin päässä tosiaan taitaa näkyä valoa. Merkille pantavinta kasvu oli syyskuussa, jossa vastaaviin määriin on viimeksi päästy 7–8 vuotta sitten. Vaikka lokakuu kävijämäärältään on jo talvikauden hiljaista aikaa, saa tämän vuotiseen yli 400 kävijään hakea vertailukohtaa noin 20 vuoden takaa. Toivoa sopii, että talvikauden nousu tulee jatkumaan – ei haittaa vaikka hitaasti, kunhan vakaasti. Ilolla olen seurannut myös kuinka syksyn lopulla ja talvikauden alussa on kansainvälisiä kävijöitä aiempaa enemmän, niin yksittäisiä kuin pieniä ryhmiäkin. Pääosin kehuva asiakaspalaute on niin ikään lämmittänyt mieltä.

Ilonaihe ovat myös aktiiviset talkoolaiset ja vapaaehtoiset. Kaikkien reippaus ja kokeilemisen aiempi talon tuntemus pelasti pari päivää omalla kohdallani symposiumjärjestelyiden, talkoohommien ja työhaastattelujen kiireissä. Lämmin kiitos teille kaikille myös tässä, jatketaan samaan malliin! Toisekseen, on aina ilahduttavaa kun ympäriillä on asiansa

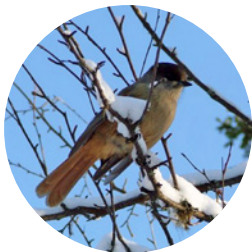
osaavia kollegoja, se helpottaa monta asiaa. Kiitos ja kumarrus sinne teidän suuntaanne!

Tänä vuonna tuli syyskuussa kuluneeksi 150 vuotta Ivalojoen kulturalöydöstä, josta alkoi kultaryntäys Lappiin ja samalla alkua 150-vuotiselle kultaperinteelle, joka jatkuu tänä päivänäkin. Teema jatkuu vielä ensi vuonnakin, sillä kesän 1869 kultasaalis Ivalojoella vahvisti käsitystä, että Lapissa tosiaan on kultaa. Tämän kullankaivuperinteen jatkajat ja tukijat saavat mielen niin ikään lämpimäksi.

Haasteissa sinänsä ei ole mitään uutta: ikääntyvä kiinteistö korjaustarpeineen tulee ensimmäiseksi mieleen. Ilmastoinnin nuohous on niin ikään pian edessä tavalla tai toisella. Saavutettavuus on yksi haasteista etenkin talviaikaan – onneksi nyt museolle parkkipaikalta tulevan kävelytien pystyy auraamaan käytännössä pääportaille saakka ja valopylväät ohjaavat vieraiden kulkua. Silti useampikin asiakas ja kuljettaja on kaivannut sisäänkäynnin lähellä olevaa parkkipaikkaa. Tähän haasteeseen pyritään vastaamaan, mikäli tarvittavat resurssit saadaan esimerkiksi hankerahoituksen kautta. Asia kerrallaan ja kyllä tämä tästä!

Toivotan kaikille lämminhenkistä joulun aikaa ja valoisaa uutta vuotta!

Hanna Mattila
Hanna Mattila

ASIAMIEHEN AATOKSIA

Alkanut talvi antoi odottaa tuloaan. Pysyvä lumi saa-

tiin somistamaan Kultamuseon pihaa vasta marraskuun lopulla eli miltei pari kuukautta normaalia myöhässä. Tosin ilmastotutkijat ennustavat sen olevan normaalia muutaman vuoden päästä. Lapin talvimatkailua on markkinoitu pääasiassa ulkoilmaan liittyvillä ohjelmilla. Esitteet kertovat laskettelusta aurinkoisilla rinteillä tai upeista revontulista. Mielikuvaan Lapista ei kuulu syksyinen pimeys sumuineen ja tiikkusteineen. Merkkejä matkailijoiden pettymyksistä on jo näkynyt. Olisiko aika korostaa tänne sopivia kulttuurielämyksiä; museoita, näyttelyitä ja konsertteja. Niihin on helppoa liittää erilaisia aktiviteetteja, kursseja tai pienimuotoisia seminaareja Lapin luonnosta, ihmisistä, eläimistä ja elämisestä. Aiheita kyllä riittää.

Tankavaarassa ei ole vaivuttu kaamoksen uneen. Työn äänet ovat tuoneet lisänsä kyntiläkuusikon kohinaan – täällä rakennetaan! Museon naapurin, Kultakylän toiminnasta muutaman vuoden vastanneet yrittäjät eivät ole uskoneet ennustukseen, joka oli luettavissa vuonna 1981 sanomalehti Kalevan yleisönosastolla, vaan ovat ottaneet rohkean askeleen Tankavaaran majoitus-palvelujen ajanmukaistamiseksi.

Ote sanomalehti Kalevasta:

Minne kuuluu Kultamuseo?

*..... Jo lähimpien vuosien tai vuosikymmenten kuluessa saattaa käydä niin, **ettei Tankavaarassa ole kuin yksinäinen kuukkeli asumas-
sa kuusikon laidassa.***

Viljo Pukkila

Viljo Pukkilan ennustukseen ei uskonut myöskään Inkeri Syrjänen, joka taloudellisestikin vaikeina aikoina uskoi Kultamuseon merkitykseen niin Lapin matkailulle kuin kansainvälisen kultahistorian tietokeskuksena. Hänen aloittamansa työ on jatkunut vuosikymmenet myös muiden tankavaaralaisten sekä Tankavaaran ystävien toimesta. Tehty työ antaa tänä päivänä uskon Tankavaaran kullannarvoiseen tulevaisuuteen. Toivokaamme nykyisellekin rakennushankkeelle onnea ja menestystä.

Menestystä rohjettiin toivoa useamman vuoden ajan suurelle naapurillemme ja toivomme tietenkin edelleen. Valitettavasti Tankavaaran luontokeskus on lopettanut toimintansa. Vuosikausien jahkailu on päättynyt, -ties minne? Hyvät neuvot olisivat tarpeen. Tässä olisi yksi: Inari ja Sodankylä, perustakaa jo nyt se Lapin Kultainen Geopark – yhteinen Pohjois-Lapin infopiste! Portti mennä ja palata - Pohjois-Kalotille. Toimipiste ja suunnitelmat olisivat jo valmiina.

Kasatessani Aatoksia tuli sähköpostissa yllättävä viesti, johon on vaikea ottaa nopeasti kantaa. Museomme johtaja irtisanoutui tehtävästään kymmenen vuoden työrupeaman jälkeen. Tuntematta Helin suunnitelmia, haluan kuitenkin lausua hänelle Kultamuseosäätiön asiamiehenä parhaat kiitokset kuluneista vuosista ja toivottaa menestystä uusien haasteiden parissa!

ONNELLISEN UUDEN VUODEN
toivotuksin

J. Pukkila
Asiamies

VS. AMANUENSSI ESITTÄYTYY

Hyppäsin Kultamuseon amanuenssin saappaisiin vuoden hiljaisimpana aikana: syksyn kiireet ja museotyöhön liittyvät suuremmat tapahtumat olivat juuri takanapäin. Niinpä minulla on ollut mukavasti aikaa perehtyä toimenkuvaani Kultamuseolla ja tietysti syvemmin kullankaivun värikkääseen historiaan ennen kuin kiireisempi vuodenvaihteen aika taas alkaa. Erityisen vaikuttanut täällä olen muun muassa siitä, kuinka paljon työtä on museorakennusten ja kokoelmien eteen tehty ja kuinka paljon sisukkuutta ja periksiantamattomuutta se on aikanaan vaatinut ja toki vaatii yhä. Nyt minulla puolestani on hieno mahdollisuus viedä muun muassa museon kokoelmien hoitoa eteenpäin.

Pidän yksityiskohdista huolehtimisesta ja lähestyn asioita usein tutkimuksella otteella, joten vahvuuteni sopivatkin hyvin varastojen ja arkistojen koluamiseen ja kokoelmatehtäviin. Tähän mennessä ainakin museon T-paitakokoelman laatikoista on löytynyt monenväristä ja -kokoista kuvattavaa, järjesteltävää

ja luetteloitavaa. Asiakaspalvelupisteellä olen kuullut monta kehua museon näyttelyistä ja onpa moni myös yleensä ottaen ihmetellyt näinkin ison museon olemassaoloa pienessä kylässä. Kullan kimallustakin olen havainnut sekä omassa että asiakkaiden vaskooleissa kullanhuuhtonta-altaillamme.

Vierailin myös Porissa järjestetyillä Näyttelycafé-koulutuspäivillä. Tänä vuonna keskitettiin asiakkaiden kokemuksiin näyttelyistä ja museoista, ja erityisesti heidän osallistamisensa näyttelyiden suunnitteluun. Tämä aihe koskettaa erityisesti tänä vuonna Kultamuseota, sillä keräämme parhaillaan asiakkaiden mielipiteitä siitä, mitä kaikkea he haluaisivat nähdä ja kokea toivottavasti lähivuosina uudistettavassa Golden World -näyttelyssämme.

Kaupunkilaisena minulle on mukavaa vaihtelua viettää aikaa maamme toiseksi suurimman kansallispuiston kainalossa, jossa valosaaste ei haittaa näkymää taivaalle. Täällä vapaa-ajan aktiviteeteiksi minulle riittää valan mainiosti liikunta ja retkeily. Tätä kirjoittaessa Tankavaara on viimeinkin peittynyt lumikerrokseen. Vain muutama viikko sitten

Tankavaaran teitä ja polkuja päällysti liukas jääkerros ja ulkona kulkemiseen tuntui tarvitsevan luistimia, jotka ovat hyvässä tallessa kellarissani muutaman sadan kilometrin päässä. Pian voin kaivaa lumikenkäni säilytuspussistaan ja suunnata luontopolkujen varsilla oleville tulipaikoille. Nuotio on paras televisio.

Paula Peltari

AJANKOHTAISIA KUULUMISIA

Museon lauantaiaukiolot jatkuvat kevättalvella 2019

Muutaman edellisvuoden tapaan Kultamuseolla jatkuvat kevättalven lauantaiaukiolot. Näin myös talvilomiaan viettävät saavat mahdollisuuden vierailla museolla viikonlopun aikana. Museohan on talviaikaan normaalisti avoinna ma-pe klo 10-16, juhlapyyhiä lukuun ottamatta.

Ajalla 2.2.–13.4.2019 Kultamuseo on avoinna myös lauantaina klo 12–16. Tervetuloa! ●

Museovisiokuulumisia

Kultamuseolle myönnettiin toukokuun lopussa apuraha kansainvälisen perusnäyttelyn, Golden Worldin, uudistamisen suunnitteluun. Ohessa katsaus siihen, mitä ns. kulisseyksissä on sen jälkeen tapahtunut. Jotain pienempää saattoi unohtua, mutta pääpiirteissään näin:

Kesän alussa tehtiin jo suppeita tunnus-
teluja joidenkin yhteistyötahojen suuntaan. Syksyn mittaan on tehty lisää tunnus-
teluja lähinnä kotimaisten tahojen suuntaan, osa on jo lupautunut mukaan. Kultamuseolta

kävi lisäksi kaksi työntekijää marraskuun alussa tutustumassa Tampereella Vapriikkiin, etenkin Kivimuseoon. Kuulimme heidän kokemuksiaan näyttelyn uudistamisesta ja sen suunnittelusta. Myös Näyttelycafesta toi v. amanuenssi lisäajatuksia näyttelyä ajatellen.

Kansainvälisesti ajatellen olemme olleet muutamaa tahoon yhteydessä. Listassa on vielä monta tahoja jäljellä ja ennen vuodenvaihdetta lopuillekin listassa oleville tahoille on lähdyssä yhteistyökyselyt. Osa nimistä on jo entuudestaan tuttuja. Mielenkiinnolla odotam-

mekin kansainvälistä näkökulmaa ja ehdotuksia Kultaisen maailman uudistussuunnitelmiin.

Elokuusta lähtien on myös otettu asiakkaat mukaan, he ovat saaneet mm. post-it lapujen avulla kertoa toiveensa, näkemyksensä ja ehdotuksensa kansainvälisellä puolella. Niitä onkin kertynyt jo jonkinmoinen määrä. Jotakin osviittaa niissä on näkyvissä jo tässä vaiheessa. Tietenkin olemme asiakaspalvelutilanteissa niin ikään kuulostelleet asiakkaiden kokemuksia.

Lapin ammattikorkeakoululta saatiin kuin saatiinkin kyselytutkimus, johon asiakkaat ovat voineet vastata joko museolla pai-

kan päällä tai verkossa hieman pidempään kyselyyn. Ainoa haasteellinen asia on, että kysely saatiin käyntiin vasta hiljaisella talvikaudella. Toivotaan silti, että vastaajia löytyy!

Tulossa on vielä vuodenvaihteen tienoil-la tai hieman jälkeen palvelumuotoilumallin suunnittelua Kultamuseolle, näyttelyhautomo sekä keväämmällä tutustumismatka ja benchmarking-reissu Saksaan Bochumin kivimuseoon. Kevään vaihtuessa kesäksi olemme yhteisessä seminaarissa hieman viisaampia siitä, mitkä asiat ja tahot on syytä viedä toteutusvaiheeseen ja millaisilla resursseilla Kultaista maailmaa lähdetään toteuttamaan. ●

150-v. kiertonäyttely suunnitteilla Kultamuseossa

Isompi rahoitushakemus Lapin kunnan 150-vuotista kultaperinteen esittelyä ja esittämistä varten ei mennyt läpi, joten eri tahot järjestävät omin resurssien tapahtumia, näyttelmiä, kiertonäyttelyn jne. Esimerkiksi Inarin kunnan puolelta on tulossa näytelmä tähän liittyen.

Kultamuseo suunnittelee helposti liikuteltavaa kiertonäyttelyä, jossa tulisivat esille ainakin perusasiat ja mahdollisesti myös muutama vähemmän tapetilla ollut asia Lapin kultaperinteen 150-vuotistaipaleen alkuvaiheisiin liittyen.

Asiasta on tulossa tietoa facebook- ja nettisivuillamme. ●

Kultamuseon tuki ry:n vuosikokous

Kultamuseon tuki ry:n vuosikokous pidetään sunnuntaina 31.3.2019 alkaen klo 12 Kultamuseon auditoriossa. Vuosikokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat. Tervetuloa! ●

Jouni Ohtamaan dokumentti Ivalojoesta

Kultasymposiumissa esiesittelynsä saanut Jouni Ohtamaan Ivalojoesta ja Suomen ensimmäisestä kultaryntäyksestä dokumenttaarisiin ottein tekemä filmi kannattaa käydä katsomassa. Mikäli et sitä jo ole tehnytkin. Filmi löytyy YouTubea seuraavasta osoitteesta:

<https://www.youtube.com/watch?v=vjhLXQBntA&t=324s>

Kesto on hieman yli 42 minuuttia, joten suosittelemme katsomaan dokumentin kaikessa rauhassa ja Lapin kultahistoriasta nautiskellen. Saattaapa siellä jokunen tuttu naamakin näkyä. ●

Museokortti

Museokortti porskuttaa ja on noin 3,5 vuoden iässä ja käyttäjät ovat edelleen tyytyväisiä. Tämän olemme huomanneet myös Kultamuseolla, jossa kevään, kesän ja syksyn aikana moni on keltaista korttia vilauttanut lukulaitteelle. Osa on myös ollut uusintakierroksella tai on ystävän ja sukulaisen yllätyksestä päättänyt vihdon ostaa sen Museokortin, josta suosittelija niin on puhunut.

Mikäli sinulla ei vielä ole Museokorttia, voit sen ostaa joko Museokorttimuseosta tai netistä. Kultamuseoltakin sen voi ostaa, mikäli täällä olet vierailmassa. Nykyisin voit lisäksi yhdistää lahjaksi saamasi Museokortin jo olemassa olevaan korttiisi – kätevää eikä

vain? Samoin yrityksiä on kannustettu ostamaan Museokortteja työntekijöilleen, onhan todettu että kulttuuri lisää hyvinvointia, myös työ- sellaista.

Huom: hinnat muuttuvat vuodenvaihteen jälkeen!

Aiheesta lisää: www.museokortti.fi ●

Slovakian MM-kisajärjestäjiltä kisojen muistomitali Kultamuseolle

Alkusyksystä, syyskuun alussa, piipahiti Kultamuseolla tuttu mies: Raimo "Rami" Repola. Kuulumiset vaihdetuamme pääsimme varsinaiseen asiaan, joka hänet museolle toi: Slovakian MM 2018-kisojen järjestäjät lahjoittivat Kultamuseolle kisojen muistomitalin ja Rami oli valittu se tuomaan, kun muutenkin tännepäin oli tulossa. Kultamuseo otti lahjoituksen dokumentteineen mielellään vastaan. Kiitokset kisajärjestäjille tästä!

Ja nähdään kuulkaapa ensi vuonna Tankavaarassa! ●

Kultamuseo hakee uutta museonjohtajaa

Lehden viimeisimpiä asioita ja juttuja kirjoittaessa ja kootessa tuli tietoomme Heli Heinäahon irtisanoutuminen toimestaan Kultamuseon johtajana. Kiitämme Heliä yhteisistä vuosista ja toivotamme hänelle hyvää jatkoa uusiin haasteisiin!

Tämähän tarkoittaa samalla sitä, että Kultamuseo on laittanut museonjohtajan paikan

auki. Mielenkiinnolla odotamme säätiön hallituksen valintoja ja tuloksia sitten aikanaan. Ja toivotamme tietenkin uuden museonjohtajan tervetulleeksi tänne pohjoiseen, kultamaiden portille ja Sompion laidalle! ●

TALKOOT

Tulevat talkoot

Maaliskuun lopulla järjestetään totuttuun tapaan Kultamuseolla kevättalkoot, tai talvitalkoot, miten vain asian haluaa ilmaista. Lumen puolesta ollaan vahvasti talvessa, mutta valon määrää ja päivien pituutta tarkastellen eletään kevättä.

Kesän alun talkoiden tarkka ajankohta ei ole vielä tiedossa, mutta nekin ovat alustavasti suunnitteilla. Kuluneena vuonna alkukesän talkoot järjestettiin heti kesäkuun ensimmäisenä viikonloppuna.

Talkoosähköpostia on joka tapauksessa tulossa molempia talkoita koskien ja talkoosiaa päivitetään myös nettisivuillemme ja facebookissa sen tullessa ajankohtaiseksi. Nähdään taas ensi vuoden puolella siis! ●

*Saapa nähdä,
onko lunta
kevällä
2019 yhtä
paljon vai
vähemmän
kuin kuluneen
vuoden
talkoissa
kevättalvella.*

Kevättalkoot Kultamuseolla

maaliskuun lopulla
pe–su 29.–31.3.2019.

Lämpimästi tervetuloa!

Ilmoittautua voit:
nettisivujemme kautta
[https://www.kultamuseo.fi/
vapaaehtoisto-ja-talkoot/](https://www.kultamuseo.fi/vapaaehtoisto-ja-talkoot/)
tai sähköpostitse
hanna.mattila@kultamuseo.fi

*Puu- ja risusavottaa piisasi vielä kolmannella talkooleirilläkin
Morgamin kultalan ympäristössä*

Menneet talkoot

Lemmenjoen kolmas talkooleiri kesäkuussa

Lemmenjoen Morgamin kultalassa ja sen ympäristössä järjestettiin ennen kesäkuun puoliväliä yhteistyössä Metsähallituksen kanssa kolmas talkooleiri. Se liittyi edellisvuoden tavoin Lemmenjoen Kultareittiin, jonka avajaisia vietettiin saman kuun viimeisenä päivänä.

Tehtävät olivat kutakuinkin samat kuin 2017 elokuun talkooleirilläkin, ympäristön

Kullankaivajien aikoinaan tekemät rivinteerit näkyvät nyt hyvin alueen kulkijoille, paljastaen näin palasen alueen historiaa kulkijoille.

raivausta ja siistimistä vielä lisää. Näin esimerkiksi Morgamin kultalan lähellä olevat vanhat rivinteeraukset pääsevät kunnolla näkyviin ja kertomaan paikan historiasta. Työtä riitti jälleen, mutta nyt saavat reitillä kulkijat ihailla edellisten kullankaivusukupvien kätenjälkeä!

Tarkempi ajankohta leirille oli 11.-15.6.2018. Tällä kertaa kelit suosivat vuoden takaiseen verrattuna paremmin eikä leiriä tarvinnut viikolla siirtää lumitilanteen vuoksi. Talkooleirillä oli vapaaehtoisten lisäksi Kultamuseon museonjohtaja Heli Heinäaho ja Metsähallituksen puistomestari Aimo Lepäkangas.

Syystalkoissa erinäisiä ulkotöitä ja varaston järjestelyä sisällä

Syystalkoot järjestettiin lokakuun alussa, perjantaista sunnuntaihin. Luvassa oli perinteistä ulkoalueen talviteloille laittoa ulkoalueen siistimisineen ja Mutterikämpän tavaroiden ja Nurmisen roudaamisineen. Lisäksi ulkoalueella riitti jonkin verran pensaikojen ja puiden sekä aitarakenteiden raivausta, osal-

le porukasta oli tarjolla järjestelyyn liittyviä hommia kansainvälisen puolen varastossa.

Keli oli ulkotöitä tekeville vaihteleva, mutta onneksi perjantaiaamupäivän pyry talttui iltapäivään mennessä ja viikonlopusta tuli sään puolesta poutainen. Hyvä niin, sillä tehtävää riitti niin ulkona kuin sisälläkin. Talkoolaiset saivatkin tehtyä miltei kaikki pitkän listauksen mukaiset asiat. Pari listalle jäänyttä seikkaa johtui pääosin luontoäidistä, sillä esimerkiksi ulkohuuhdonta-alueen altaat olivat ehtineet jäätyä hiekkaa myöten köntäksi, joten niitä ei voitu tyhjentää. Jäivät odottamaan sulamista.

Paikalle pääsi mukavankokoinen ja aikaansaava talkooporukka. Osa olisi viimeisenä päivänä vielä halunnut uusien juuri huomattujen hommien kimppuun, mutta pitäähän sitä kevääksi tai kesän alkuunkin jättää edes pieni asiantynkä edellisen talkoiden aikana ilmenneistä asioista. Siitä on hyvä lähteä kirjoittamaan uutta listaa. Tavaataan taas talkoiden merkeissä ja lämpimät kiitokset kaikille talkoolaisille kuluneesta vuodesta! ●

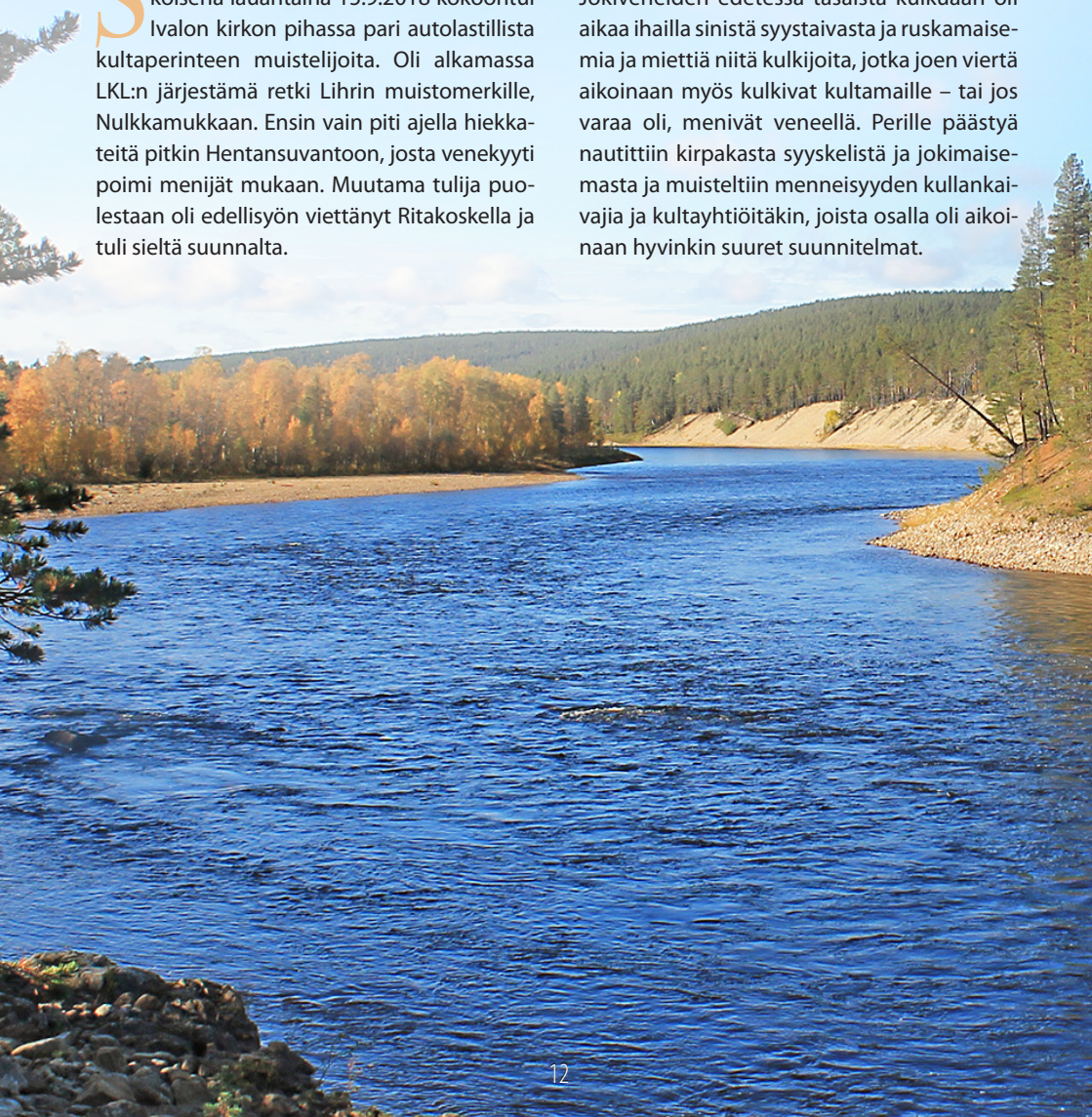
Moottorisahaa tarvittiin Lemmenjoen talkoissa paitsi ylimääräisen puuston kaatamiseen myös silloin kun piti erotella pinoon menevät rungot ja yleensä poltettavaksi menevät oksat ja latvukset.

SYYSKUISET MUISTELMAT LAPIN KULLAN LÖYTÖPAIKALLA

Syyskuisen kuulaana, kirpeänä ja aurinkoisena lauantaina 15.9.2018 kokoontui Ivalon kirkon pihassa pari autolastillista kultaperinteen muistelijoita. Oli alkamassa LKL:n järjestämä retki Lihrin muistomerkille, Nulkkamukkaan. Ensin vain piti ajella hiekkateitä pitkin Hentansuvantoon, josta venekyyti poimi menijät mukaan. Muutama tulija puolestaan oli edellis yön viettänyt Ritakoskella ja tuli sieltä suunnalta.

Jokimaisemia ja muistelmia

Jokiveneiden edetessä tasaista kulkuaan oli aikaa ihailla sinistä syysaivasta ja ruskamaisemia ja miettiä niitä kulkijoita, jotka joen viertä aikoinaan myös kulkivat kultamaille – tai jos varaa oli, menivät veneellä. Perille päästyä nautittiin kirpakasta syyskelistä ja jokimaisemasta ja muisteltiin menneisyyden kullankaijajia ja kultayhtiöitäkin, joista osalla oli aikoinaan hyvinkin suuret suunnitelmat.

Viimeistenkin vieraiden saavuttua ottivat LKL:n edustajat Maija Vehviläinen ja Kai J. Rantanen puheenvuoron. He muistuttivat kuuli-joita siitä, että ilman kulturalöytöä ja alkuaikojen kullankaivajien sinnikkyyttä emme nyt olisi muistomerkillä juhlistamassa 150-vuotista perinnettä. Yhdessä he laskivat myös jäkälä-seppeleen muistomerkille. Seppele oli sikäli-kin sovelias, että porot pitävät jäkälistä huolen ja puinen alusta maatuu takaisin osaksi luon-toa. Nauhat otettiin talteen kierrätystä varten. Antti Peronius valotti kullan löytymisen geo-logista puolta juuri tästä Nulkkamukan ranta-kallioiden kohdalta. Kauko Launonen puoles-taan muisteli muistomerkien pystytysvaihetta kommelluksineen noin 30 vuotta sitten.

Virallisemman osuuden päätyttyä kilis-tettiin vielä kuohuvalla, jossa oli siinäkin mu-kana kultaa, lehtikultaa. Erämaajoelle sopi-vasti keitettiin nokipannukahvit ja paistettiin makkarat – mikäs oli tulistellussa aurinkois-es-sa syysilmassa. Yhteistuumin todettiin ennen paluumatkalle lähtöä, että kyseessä on hieno kullankaivuperinne, jonka tulee ehdottomas-ti jatkua elävänä ja joka pitää säilyttää myös jälkipolville.

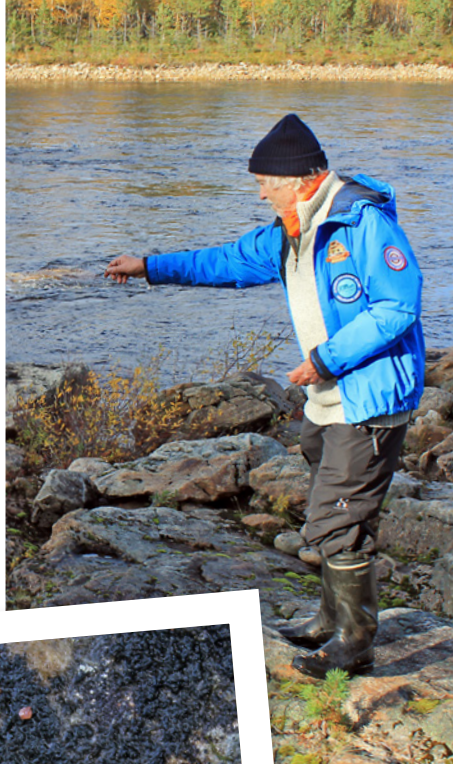
Kullan palautus

Muistelutilaisuudessa nähtiin muuan merkil-linen tilanne. Kauko Launonen totesi nyky-päivän kultaperinteen vaalijoiden ja kullankaivajien olevan kiitollisuudenvelassa Lihrin retkikunnan Nulkkamukassa tekemälle löy-dölle. Ilman sitä ei nykyistä perinnettäkään olisi. Kiitokseksi tästä ripotteli Launonen putkestaan jonkinlaisen määrän hengettö-miä kultahippuja Nulkkamukan kallioiseen rantaan, palauttaen siten löydön määrän kultaa takaisin korkojen kera. Tähän totesi Peroniuksen Anttikin, että kaikkea hän on eh-tinyt nähdä, mutta ei vielä sellaista, että kulta ripotellaan takaisin maahan sen sijaan, että se

sieltä kaivettaisiin.

Ritakosken illalliskattaus

Osa paikalle tulijoista oli viettänyt edellisen illan ja yön Ritakoskella kultaistoriaa jo etukäteen muistellen. Juhlavan kattauksen lisäksi oli selkeä yötaivas myös tarjonnut oman ohjelmansa tähtien, kuun ja revontulten muodossa. Ritakoskestahan löytyy mainintoja jo Goveniuksen dokumenteissakin 1870-luvulta, mutta tunnetummaksi paikka lieene tullut 1900-luvun alkupuolella kultayhtiöiden yhtenä tukikohtana. Kuljetuttihan Heikki Kivekäskin sinne keväthankia pitkin höyrykoneen 1910-luvun puolivälissä. Illanviettopaikaksi tämä kultala pihapiireineen sopi oivallisesti, mikäli arvostaa erämaan rauhaa ja öistä taivasta ilman valosaastetta. ●

Kullan palautus.

Yksi palautus bongattu.

*Kattaus
erämaassa.*

Luontolomien Teuvo Katajamaa kertoi vuosikymmenien kokemuksella kultahistoriallisten kohteiden merkityksestä oman yrityksensä toiminnassa. Kuvat antoivat katsojille aavistuksen siitä, mitä kaikkea tuona aikana onkaan ehtinyt tapahtua.

KULTASYMPOSIUM

150 vuotta kultaperinnettä eri näkökulmista

Kultasymposium järjestettiin loka-kuun ensimmäisen viikon torstaina ja perjantaina. Aiheena oli 150-vuotias Lapin kullankaivuperinne, tai pikemminkin 150 vuotta kultaryntäyksen alkamiseen johtaneista tapahtumista Ivalojoella jos tarkkoja ollaan. Puheenvuorojen näkökulmat vaihtelivat kullankaivajasta ja geologista matkailuyrittäjään ja arkeologiin. Myös lopun vapaa keskustelu oli vilkasta.

Torstaina pääosassa historia, henkilöt ja jäljet maastossa

Kultasymposiumia luotsasi puheenjohtajana viimevuotiseen tapaan GTK:n Kimmo Pietikäinen. Ensimmäisen alustuksen piti itseoikeutetusti kultahistorioitsija Seppo J. Partanen, joka valotti Lapin kultahistorian alkua eri löytäjien kannalta. Lisäksi yhtenä tavoitteena oli myös putsata mustamaalatus Plantingin roolia

kultahistoriassa. Partasen jälkeen luontodokumentaristi Jouni Ohtamaa esitteli uunituoreen puolituntisen dokumenttinsa koskien Ivalojoen Kultalaa sekä sen kultaan liittyvää historiaa. Yleisön tiedustellessa ensi-iltaa totesi hän dokumentin löytyvän YouTubeista ja että virallista ensi-iltaa ei välttämättä vähään aikaan nähdä.

Puheenjohtaja itse toi GTK:n tervehdyksen esityksessään, jossa seurattiin GTK:n roolia kultatutkimuksissa sekä myös aikajanaa löydetyn ja raportoidun kullan määrästä eri aikoina alusta nykypäiviin saakka. Seuraavat kaksi puheenvuoroa menivät LKL:n ja Suomen Kaivosyrittäjät ry:n edustajille. Kullankaivajain liiton tämänhetkinen puheenjohtaja Maija Vehviläinen kertoi tämänhetkiset kuulumiset muistuttaen samalla, että ilman 150 vuotta sitten tehtyä löytöä ei hänkään välttämättä tässä ominaisuudessa asioita kertoisi.

*Lapin Kullankaivajain Liiton keväällä valittu uusi puheenjohtaja
Maija Vehviläinen toi symposiumiin kullankaivajien tervehdyksen ja
nykypäivän kuulumiset sekä tulevaisuudennäkymiäkin.*

Suomen kaivosyrittäjien Harri Siitonen kertoi sekä kulturalistien merkityksestä suomalaiselle pienkaivosyrittäjälle sekä kaivosyrittäjän arjesta ja kehitystoiminnasta raaka-aineen eli kullan käsittelyssä ja jalostamisessa.

Maukkaan lounaan jälkeen iltapäivän alustukset aloitti Siidan vs. arkeologi Juha-Pekka Joona, joka kertoi kullankaivun jäljistä Ivalojoen maastossa arkeologin silmin. Hänen mukaansa kaivajat ovat yleensä hyvin tietoisia valtauksellaan olevista kultahistoriallisista kohteista ja ovat jättäneet niitä paikoilleen. Keskustelua herätti se, miten miltei maastoon sulautuneet jäänteet yleensä edes voi tunnis-

taa. Joona totesikin tämän olevan vaikeaa ja muistutti, että jos kauhaistessaan huomaa osuneensa esimerkiksi johonkin vanhaan rakenteeseen, on sen puoliskonkin säilyttäminen parempi kuin jos koko rakenne tuhoetaan. Metsähallituksen erikoissuunnittelija Siiri Tolonen esitteli Ivalojoen kultahistoriallisten kohteiden hoitoa ja hoidon tavoitteita sekä kohteiden merkitystä alueella retkeileville. Hoidon tavoitteenahan on suojeluarvojen säilyminen ja kohteiden turvallisuus, samoin kohteiden historian ja merkityksen välittyminen.

Oulun yliopiston Pekka Tuisku katselmoi Lapin kultaista historiaa yliopiston näkökulmasta avaten ensin yliopistolakia, jossa osin on samankaltaisia velvoitteita GTK:n kanssa. Tuisku kertoi myös yliopiston opiskelijoiden ja tutkijoiden tekemän laajaa yhteistyötä GTK:n kanssa. Samoin hän toi esille yhteistyön kivistöjen ja kullankaivajien kanssa. Lapin kultaan tavalla tai toisella liittyviä opinnäytetöitä graduista väitöksiin saakka on puolestaan niitäkin Oulun yliopistossa tehty yli 20. Tämän jälkeen painopiste siirtyi matkailuun kun Ivalojoen Matkailupalvelujen Ari Nissilä ja Luontolomien Teuvo Katajamaa pääsivät tuomaan esiin kokemuksiaan kultahistoriasta ja sen merkityksestä Ivalojoen matkailussa. Nissilä totesi esityksessään, että kultamatkailuhan on käytännössä alkanut jo ensimmäisten kullankaivajien matkatessa Ivalojoelle ja käyttäessään palveluita. Kultamatkailun rooli elämyksellisenä tuotteena tulee hänen mukaansa edelleen korostumaan nyt ja tulevaisuudessa, jolloin esimerkiksi asiakkaiden iällä on entistä vähemmän merkitystä. Katajamaa puolestaan toi Ivalojokea ja sen kultahistoriallisia kohteita esille vuosikymmenien aikana otettujen valokuvien ja kokemusten avulla. Sama sanoma tuntui yleisellä tasolla välittyvän molemmista esitelmistä: kultahistorian merkitys alueen

matkailussa tekee siitä osaltaan elämyksellisen, jopa ainutlaatuisen.

Perjantaina pyryssä Ruijan polulla

Perjantain maasto-osuus suuntautui pätkälle ikiaikaista Ruijan polkua, osallistujat kävelivät suuntaansa noin 2,5km pätkän Kiilopään tien varresta Ahopään laelle. Tuota reittiähän esimerkiksi Ervast ja Lepistökin käyttivät Ivalojoen kultamaille mennessään vuonna 1869. Seppo J. Partasen mukaan vielä tuolloin piti käydä Kyrön (Ivalon) kylässä ilmoittautumassa vallesmannille ja saada lupaleima samalla. Ivalojoen Kruunun Stationiahan virkamiehineen ei tuolloin vielä ollut vaan se saatiin vuotta myöhemmin. Tämän jälkeenkin osa kullan perässä tulevista käytti Ruijan polkua.

Keli muuttui entistä epävakaaammaksi parkkipaikalta lähtiessä, tuuli voimistui ja lu-

Kultahistorioitsija Seppo J Partanen kertoi kuulijoilleen asiantuntevasti kultaryntäyksen aikaisten kulkijoiden toiveista ja motiiveista lähteä pohjoiseen, maan ääriin, paremman elämän perässä. Rutinoituneena esitelmöijänä oli Seppo laittanut varalta faktat paperille, mutta ei hän sitä tarvinnut, vuosikymmenien kokemuksella asiat ovat jo muistissa sen verran hyvin.

Ruijanpolun näkyessä Ahopäältä pohjoiseen kohtaa katse miltei ensimmäisenä Kaunispuun huipun, niin silloin kuin nytkin. Tuohon aikaan ei tosin rakennuksia ja tietä ole ollut näkyvissä.

mihuitaleet kieppuivat kulkijoiden kasvoille. Maastopäivän ilma oli muistutus luonnon oikullisuudesta, armottomuudestakin, kulkutaimille ja Jäämerelle menijöitä kohtaan.

Osallistujien lähtiessä takaisin parkkipaikalle ei etelään suuntaan enää erottanut kunnolla edes lähempänä olevien vaarojen muotoa vaan maisema katosi vähitellen valkeaan vaippaan pyryn peittäessä maiseman.

Ahopäällä ehdimme juuri sopivasti nähdä maisemaa niin etelään kuin pohjoiseenkin. Tällä vedenjakaja-alueella on moni tuon aikainen kulkija miettinyt menoaan – jatkaako pohjoiseen vai pitäisikö kääntyä takaisin. Siitä tunteesta saimme kalpean aavistuksen pyryn lähestyessä ja kauempien vaarojen ja tuntureiden peittyessä vähitellen sakeaan pilveen.

Tuon ajan kulkijoiden motiiveja ja lähdön syitä valotti Seppo J. Partanen pitäessään laella lyhyen esitelmän Ruijan polusta Ivalojoen kultaryntäyksenkin aikaisena kulkureittinä. Suurin osa koko Ruijan reitillä kulkijoista oli paremman leivän perässä, heitä oli nälkävuosina perhekunnittainkin. Osa suuntasi kulkutaimille ja osa aina Jäämeren rannoille saakka. Ruijan tai Jäämeren reitti ja Ruijan polku osana sitä jo itsessään ovat näitä aikoja paljon vanhempi kulkuväylä; sitä ovat käyttäneet niin saamelaiset, kalastajat, kauppiaat kuin verottajatkin aina 1400–1500-luvulta saakka. Partanen kertoi myös polun jälkien ja viittojen etsimisestä ja löytymisestä vajaa parikymmentä vuotta sitten sekä ehdotuksestaan merkitä Kiilopään ja Törmäsen välinen reitti maastoon. Reitti merkittiinkin maastoon Kiilopään ja Laanilan välille ja näin jälkipolvilla on mahdollisuus vaeltaa vuosisatoja vanhan keinoon jäljillä..

Partanen muistutti myös Ruijan reitin jakautuneen aikoinaan Rieston kylästä lähtien kahdeksi reitiksi kohti pohjoista. Toinen ja lähinnä talvikäytössä ollut reitti kulki itäpuolta Luirojärven halki aina Akujärvelle ja Inarijärven halki Inariin saakka. Läntisempi reitti vei puolestaan Nattasten kautta Kiiloselkään ja siitä Kaunispään länsirinteille, Urupäälle ja Törmäsen kautta Ivalojoen pohjoispuolelle silloiseen Kyrön (nyk. Ivalo) kylään. Symposiumin osallistujat tallasivat siis läntistä reittiä käyttäneiden kulkijoiden jälkiä pienen pätkän. ●

KULLANHUHDONNAN SUOMENMESTARUUDET JA OSSI TANKAVALASSA

Kultakansa kokoontui jälleen Tankavaaran mäelle heinäkuun loppupuolella mitteleämään taitojaan eri sarjoissa. Varsinaiset SM-kisat karsintoineen ja finaaleineen järjestettiin perjantaista sunnuntaihin 20.–22.7. ja 19.7. kulki toiminta-

torstain nimellä. Sää ei voinut moittia, sillä lämpömittari näytti reippaita hellelukemia joka päivä. Joidenkin mielestä kolmenkymppin kelit alkoivat käydä jo tukalaksi, sillä samat helteet olivat jatkuneet jo useamman viikon. Vasta finaali päivänä eli sunnuntaina

tilanteeseen tuli helpotusta pilvien ja sade-kuurojen myötä.

Torstaipäivä oli museon kannalta mielenkiintoinen museon muun väen jännittäessä, miten museon joukkue pärjää Lapin Kulta-sarjassa – jättävätkö itsensä kohteliaasti hännänhuipuksi vai löytyykö sijoitus jostakin ylempää? Perinteiseen malliin mentiin peränpitäjän roolin jäädessä museon joukkueelle, joka tänä vuonna kantoi nimeä Museon Mannekiinit. Asennetta ei joukkueelta tosin puuttunut! Sarjassa ensimmäisen sijan napasi Kultamuseon tuki ry.

Perjantaina oli karsintoja ja joissakin sarjoissa vaskattiin myös loppukilpailuja. Estwingissä voiton vei Martti Mäkilaurila, hopeaa sai Seppo Mauno ja Marina Lind-

qvist vaskasi pronssille. Batean loppukisassa kullanarvoisen suorituksen teki Pelle Koski ja seuraavat sijat menivät Samuli Öhmanille ja Aila Mikkoselle. Kahden hengen joukkuekisassa voiton vei Stonebeach Youngsters ja viiden hengen kisa meni joukkueelle nimeltä Vaikea sanaa.

Lauantaipäivä meni totuttuun tapaan monien karsintojen merkeissä sunnuntaista finaaliapäivää ajatellen. Ainoastaan 3 hengen joukkueiden kesken kisattiin jo tässä vaiheessa voitosta. Kultamuseo järjesti viimevuotiseen tapaan lauantaina lasten ja nuorten illan, jossa oli tarjolla disko, pelejä ja pientä purtavaa sekä halukkaille leikkimielinen kilpailu. Ilta sujui kuulemma jälleen hyvin ja ainakin osa toivoi tilaisuuden olevan osa ohjelmaa

SLOVAKIAN HODRUSA HAMREN MM-KISOISTA

Tänä vuonna oli Slovakian vuoro toimia kisaisäntänä maailman kulta-kansan kokoontuessa mitteleämään vähemmän tai enemmän vakavasti vaskauksen taidoistaan. Paikkana oli Hodrusa Hamre, jonka historia ulottuu Lapin kultahistoriaa pidemmälle, yli tuhannen vuoden taakse. Paikan tekee otolliseksi myös se, että lähellä

sijaitseva Rozalia Mine-nimen saanut kaivos toimii yhä ollen Slovakian ainoa metallikaivos ja Keski-Euroopan ainoa kultakaivos.

Kilpailua ajatellen puitteet olivat paikan puolesta mainiot, mutta niin olivat myös maisemat ja sää. Vuorenhuiput, mutkaiset vuoristotiet ja linnat tarjosivat silmänruokaa ja helteinen kotimaan kesä sai lämmön puo-

jatkossakin. Samoin ovat kaikki kehitysideal tervetulleita.

Finaalipäivä sunnuntai aloitettiin Joke-rilla, jossa voi muita sarjoja enemmän mennä ”kaikki tai ei mitään”-asenteella. Kullanarvoisen suorituksen nopeudella ja myös huolellisuudella vaskasi Jarkko Turunen, Miska Miet-tusen ottaessa hopeaa ja pronssin mennessä Antti Seppälälle. Kärkikolmikko kokonaisuudessaankin oli nopeuden lisäksi myös huolel-linen, kaikki hiput löydettyinä. Lasten sarjassa nähtiin mukava määrä osanottajia ja heistä kaikki palkittiin. Mitalikolmikko sarjassa oli Nelli Turunen, Elle Kampunen ja Minea Hon-gisto. Aloittelijoissa miesten voiton vei Lasse Rautio ja naisen sarjassa voitto meni Tuuli Nissilälle. Nuorten sarjassa voitto meni Mette

Miettuselle ja sisarukset Tuuli ja Pilvi Nissilä huuhtoivat hopeaa ja pronssia.

Tauon jälkeen oli kolmen viimeisen fi-naalin vuoro. Ensin päästettiin vauhtiin ve-teraanisarja, jossa kirkkain mitali meni Antti Seppälälle ja seuraavat mitalisijat Maija Kerä-selle ja Lea Seppälälle. Maija Keränen kirkasti mitalinsa värin voittaessaan naisten sarjan, jossa hopeaa puolestaan otti Päivi Pohjola ja pronssia vaskasi Maija Vehviläinen. Miesten kilpailun voitto tuli Tankavaaraan Kasper von Wuthenaun huuhtoessa kultaa, Veikko Kerä-sen ja Jouko Korhosen peesatessa hopean ja pronssin arvoisilla suorituksillaan. ●

Jutussa hyödynnetty SM-kisojen facebook-sivu-ja ja tulosjulkistuksia.

lesta jatkoa Slovakian yli 30 asteen lämmössä. Lämpöä helpotti esimerkiksi suomalaisittain edullinen kylmä olut, 1,50€ tuoppi. Osa puo-lestaan viilensi olotilaansa hotellin syvässä tekoaltaassa.

MM-kisoissa seuraavan vuoden kisaisän-tämaa esittelee omasta puolestaan, mitä tu-leman pitää. Ensi kesänähän kisat ovat Tan-kavaarassa, joten oli Suomen vuoro kertoa tulevasta. Huonosta äänentoistosta ja video-mahdollisuuden puutteesta huolimatta mm. LKL:n, Sodankylän kunnan ja Tankavaaran edustajat saivat kerrottua tarpeellisimmat vuoden 2019 kisoihin liittyen. Em. puutteista johtuen pääroolin esittelyssä saikin ruokatar-joilu, joka sai kiitosta vielä seuraavina päivinä. Muutonkin suomalaiset saivat jo monia alus-tavia lupauksia, että Tankavaarassa nähdään ensi kesänä.

Kilpailut sujuivat melko perinteiseen ta-paan ja hiekkakin oli suomalaisittain tutum-paa ja helpohkoa viimevuotiseen tiilimurs-kaan verrattuna. Jopa kultahiput tuntuivat hieman lemменjokisilta, vaikka olivatkin Alaskasta. Näiden kahden asian vuoksi olo-suhteet olivat suomalaisille otolliset ja me-nestystä tuli varsin mukavasti. Maamme-laulu kuultiin palkintojenjaon yhteydessä viisi kertaa. Voitto tuli miesten ja naisten sarjassa, veteraaneissa, perinnevaskoolissa sekä 2 hen-gen joukkuekisassa. Maajoukkue kisassa oltiin vaatimattomampia, Suomi löytyi sijalta 6. Tä-s-täkin huolimatta suomalaisten kilpailijoiden Keski-Euroopan tuttavat vitsailivat osaavansa kohta Maamme-laulun sanat. ●

MM-kisajuttu on tehty perustuen Jouko Korho-sen tekstiin Prospektörissä 3/2018.

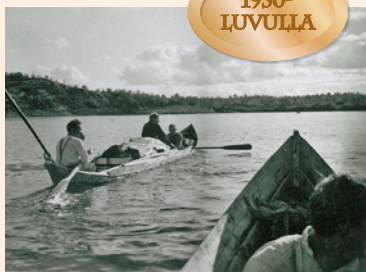
120 VUOTTA
SITTEEN

Ruikan huuhtomoa kesällä 1898
Geologisen toimikunnan johtajan
J.J. Sederholmin kuvaamana.
Kuva: GTK, J. J. Sederholm, 1898.
Vanhhat kuvat nro 50.

IVALOJOELTA VALOKUVIEN KERTOMAA

Ivalojoeksi, kultainen joki, on uurtanut täällä pohjoisessa uomaansa tuhansien vuosien ajan, pidempäänkin. Kultaperinnettä joen varsille on kertynyt vasta viimeisimmän 150 vuoden ajalta ja tuo perinne jatkuu yhä. Osa joen kultahistoriaan liitetyistä nimistä on hyvinkin tuttuja, osa oudompia ja liepä jokunen jäänyt tyystin unholaan. Mikäli joki osaisi puhua, kertoisi se vielä paljon lisää jo tuntemiemme tarinoiden lisäksi. Oheisissa valokuvissa on vain muutama esimerkki siitä, keitä joella on matkannut ja toiminut.

1930-
LUVULLA

Thiede on tuttu nimi Tankavaaran kultahistoriasta 1930-luvulta, mutta hän kulki myös Ivalojoella. Kyseisessä kuvassa Thieden seuruetta Ivalojoella alkukesästä 1935 ja kuvassa on myös maininta, että "Miehet tulivat pohjoiseen, mutta Ingelis jäi äidin kanssa Helsinkiin". Ingelis ja perheen äiti Margit tulivat myöhemmin perässä pohjoiseen.

Kuva: Kultamuseo, Ingelis Thieden kokoelma

Kesällä 1935 toimi Ivalojoella, Ritakoskella, Luttojoen Kulta Oy. Yhtiö suoritti alueella tuona kesänä kultaesiintymien määrätietoista kartoitusta. Yhtenä työmiehenä yhtiössä oli tuolloin seikkailunhaluinen nuori mies, Oleg Schubakoff, joka myöhemmin kirjoitti tuosta ajasta kuvien kerta Kultamuseolle. Oheisessa kuvassa on heinäkuuisena päivänä käynnissä koe-erän huuhtomaa Vaskisuvannolla ja vesilettoa hoitaa tällä kertaa juuri aiemmin mainittu Schubakoff.

Kuva: Kultamuseo, Oleg Schubakoffin kokoelma.

50 VUOTTA
SITTEN

Kultalan Kruunun Stationin pihalle kerääntyi 7.7.1968 klo 15:00 alkaen melkoinen joukko ihmisiä juhlistamaan kullankaivun 100-vuotista historiaa Ivalojoen varrella. 100 vuotta aiemmin tehty kulta löytö Nulkkamukassa aiheutti niin valtavan kultaryntäyksen Ivalojoelle, että paikalle tarvittiin kipeästi viranomais tukikohta alueen toimintaa valvomaan.

Kuvassa juhlijat ovat kerääntyneet kaarevaan riviin Kruunun stationin päärakennuksen eteen ja rauhoittuneet kuuntelemaan pääövilta käsin esitettyä puhetta. Osa nuoremmista osanottajista osaa ottaa tilanteen vielä rennommin ja istuskelee kuuntelijoiden edessä heinikolla. Toisessa kuvassa juhlapäivä on kääntynyt illan puolelle, eikä 100-vuotisjuhlasta ilmoittavalle ja paikalle ohjaavalle kyltille ole enää tarvetta. Niinpä se kaadetaan joukolla kumoon Kutturantien ja Nelostien risteysessä!

PP

Kuvat: Kultamuseo, Viljo Mäkipuron ja Per-Olof Janssonin kokoelmat

KULTAISTA VUOTTA 2019!

TOIVOO
KULTAMUSEON
VÄKI

KULTASYMPOSIUM – 150 VUOTTA KULTAPERINNETTÄ
ERI NÄKÖKULMISTA s. 15

SYYSKUISET MUISTELMAT LAPIN KULLAN LÖYTÖPAIKALLA s. 12

TALKOOT s. 10